Ч. 38. Субота 18 лютого (3 марта) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма принимають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Політичне і войскове положенє на полудни.

Мир, мир! несесь зі всїх сторін; всї держави европейскі старають ся жити з собою в як найбільшій згоді і дружбі а мимо того всї — зброять ся. Під тим взглядом старає ся одна другій бодай дорівнати, коли вже не одна другу перевисшити. Видко з того, що мимо всеї дружби і згоди єсть щось, що спонукує держави до робленя так незвичайно великих видатків на войско, що під їх тягаром майже годі вже народам дихати. А вже в найприкрійшім положеню знаходить ся в теперішну пору наша монархія. Невідрадні відносини в нашій половині монархії, тиха поки що революция на Угорщині додають лиш щораз більше відваги тим, котрі вже від давна чекають лиш догідної хвилї, щоби заспокоїти свої претенсиї, які здавен давна роблять собі до австро-угорскої монархії. І вже на полудни насувають ся що раз більше зловіщі, чорні хмари, котрі хоч ще й не грозять близькою тучею, а все-таки викликують обаву і спонукують керманичів держави до робленя відповідних приготовлень, щоби, коли настане туча, можна від неї успішно боронити ся.

Звістно вже, що від якогось часу невтихають вісти про вброєнє Чорногори та про ставленє батерий на австро-угорскій граници. Факт сей не мав би ніякого значіня, як би в гру входила лиш сама маленька Чорногора; але по за сим князївством стоїть Італїя, а се вже зміняє річ. Звістно прецї, що Чорногора дістала від Італії пушки і що італїяньскі інжинїри та перебрані італїяньскі офіцири об'їздили чорногорску границю від сторони Австро-Угорщини та вишукували відповідні позициї для ставленя батерий і будованя фортів. З італїяньских ґазет знає ся також, як велику ролю грає у всїх італїяньских военних плянах гадка висадженя великої сили войска на дальматиньске побереже, котре би відтак, крите Чорногорою, могло би посунути ся над Саву і подати звідтам руку мадярским приятелям. Пригадуємо тут, що Кошут навіть відгрожував ся, що готов поїхати за границю, очевидно до Італії, щоби там позискати союзників для мадярскої справи. Та й Сербія готова не позіставати по заду, чого доказом хоч би лиш сербско-болгарска унїя митова і недавний конфлїкт з Австро-Угорщиною. Тепер же наспіла вість, що Італїя в послїдних місяцях зібрала ся на австрийскій граници не менше лиш 75 компаній т. з. альпінів (альпейских стрільців).

Се все мусїло конечно звернути увагу верховодячих кругів в нашій монархії, а мовби відповідию на то треба уважати сегорічні маневри, які мають відбути ся на полудни. Проґрама сегорічних маневрів взагалї — як доносять тепер віденьскі ґазети — вже уложена. Одні цїсарскі маневри мають відбути ся на півночи межи 1 а 2 корпусом (Краків-Відень), а другі комбіновані маневри в полудневій Дальмациї, в котрих возьмуть участь войска 15 корпуса (Сараєво) і войскової команди в Задарі, іменно же дві бриґади гірскої артилєриї, які належать до сеї команди, та лїтна ескадра. Отже на дальматиньскім побережу мають у вересни відбути ся великі маневри і на суши і на мори, а головною їх задачею має бути висаджуванє войска на побереже. Здогадують ся, що на сих маневрах буде також Цїсар і наслїдник престола Архікн. Франц Фердинанд, але се ще річ непевна. Але ось що найважнїйша річ: в наслїдок звістних подій на Угорщинї показав ся не лиш великий брак войска в угорских полках — там на поликаних 33.000 запасових резервістів не ставило ся аж 8000 а так само і военна марин рка виказує великі браки. Як довідує ся віденьска Zeit, вабракне лїтній ескадрі 2000 мужа і скоро не знайде ся якийсь спосіб, яким можна би той брак заповнити, то лїтна ескадра буде хиба мусїла виступити зі значно меншию як потреба залогою. Сї невідрадні відносини в збройній силї нашої монархії звернули вже увагу

5)

Ледами і ночами.

(З анґлїйского — Макса Памбертона).

(Дальше).

Капітан Павло зареготав ся на цїлий голос.

— До чорта! — крикнув. — Що я міг забути о Мариянні Бест, що аж ви мусїли менї нагадати на неї! Очевидно то наш шпигун! Як я міг не подумати о тім скорше! Ох, але то буде бавити ґенерала, коли я єму розкажу о тім нинї вечером. La Petite, котра навіть не знає, з котрої сторони набиває ся армату! Она мусїла підробити пляни, о тім не можна сумнївати ся! О тім повідомимо завтра тих там в Петербурзї. Жарт за жарт, правда, пане полковнику? А наш жарт ще більше дикий як їх. Хороша Анґлїйка! Що я о нїй міг забути! Ах, яка ґлупота!

На обоє подїлала та гадка так розвеселююче, що они сьміючи ся як хлопцї розійшли ся до своїх занять. Коли вкінци розлучили ся перед церквою сьв. Володимира, задержав ся на хвилю капітан Павло і ждав, аж полковник зник на розї улиці. Відтак, коли почув ся самим і не підглядaним, поблїд нараз на лици і видавало ся, немов би захитав ся і опер ся о стовп катедри.

— Боже — подумав — а коли той жарт не єсть жартом!

А старий Бонцо, ідучи вузкою улицею, сказав сам до себе:

— Она вправдї надто невинна; але її все таки треба стеречи день і ніч; то хитра Анґлїйка!

III.

Досьвіта.

Ще цїлком заспана, отворила Мариянна Бест очи і ждала, що вскорі почує вистріл з армати, котрим в Кронштадтї оповіщує ся початок дня. Їй здавало ся, що буде вже шеста година, отже час, коли она мусїла ґадати о своїх вихованицях. Сон занїс її тепер дуже далеко, далеко від тої ледом окруженої кріпости і від сумного, подібного до тюрми мешканя Николая Стефановича. До її анґлїйскої вітчини занїс він її, на луки і сади ґрафства Девеншір, там збирала она цьвіти і пестила свого малого брата, котрого так дуже любила. Але коли она пробудила ся і червоний промінь сьвітла упав в її очи, а студінь переймила її цїле тїло, прийшла вскорі до сьвідомости, що то всьо було лиш хорошим сном і що она була більше як тисяч миль віддалена від одинокого близького їй єства на земли.

Спершу здивувала ся, що в комнатї не було темно і що она не чує голосу старого Івана, котрий би питав її, чи не прикаже подати собі філїжанку чаю; але пригадала собі зараз на місце і час і пізнала, що она заспала трохи коло свого коминка, між тим як ґенерал їв обід.

Для неї була то година відпочинку, час, коли могла заперти ся в своїй комнатї і свобідно віддавати ся своїй роботї і думкам. Коли приїхала до Кронштадту, аби учити дочки ґенерала, уважала ту годину за найприємнїйшу з цїлого дня, бо тодї могла писати листи до свого малого брата і думати о далекій вітчинї. Але коли минуло кілька місяців і завитала страшна зима, так що море замерзло під її вікнами, бояла ся она майже сама себе і самоти довкола неї. Може праця, яку она взяла на себе, дїлала на її нерви і її ум, так що вже скрипіт дверий, або хід на сходах розворушував її і наганяв їй страху. Тайна, яку она так добре стерегла, була для неї тяжким тягаром. Часами здавалось їй, що її переслїдують якісь духи, страшать її і шепчуть до неї слова, від яких кров стиналась їй в жилах, так що она зі страху аж скрикувала. Приходили на неї хвилї, коли здїйснене того всього, що она вже зробила або мала зробити, викликувало у неї такий страх, що їй здавало ся, що стратить розум. Але були знов і такі хвилї, коли она цїлком спокійно могла себе називати шпигункою і сьміяла ся з цїлого сьвіта. Жива смерть в копальнях, страшний вид російскої вязницї і то, що люди оповідали собі о тім, були для неї в таких хвилях нїчим, як лиш хорошою байкою. Она була лиш женщиною, говорила собі, хто міг би на неї кинути підозрінє? А коли би то таки стало ся, то она заявила би, що всьо було лиш жартом і їй мусїли би повірити. Дитинну невинність, яку все показувала, коли була разом з капітаном Павлом і видобула з него ті тайни про укріпленя, за які її приятелї в Льондонї такі великі гроші платили, ту невинність хотїла она удавати аж до кінця. А конець тепер наближав ся. Она

заграниці на себе, а особливо вказує на них італїйньска праса.

Зачувати дальше, що шеф ґенерального штабу бар. Бек і 40 ґенералів та штабових офіцирів мають вибрати ся в маю на 3 неділї в подорож насамперед до Хорватиї, а відтак до окупованих країв. І ся подорож має стояти в звязи зі згаданими приготовленями воєнними Чорногори і Італїї.

Вісти полїтичні.

Справа реформи виборчої. — До ситуациї на Угорщинї. — Конець спору з Сербією — Поди в Росиї. — Положенє в Хінї.

Независимі Всенїмцї постановили поставити до §. 8 проєкту закона о виборах до Ради державної, в котрім говорить ся, хто має бути виключений від активного і пасивного вибору, внесенє, щоби послами могли бути вибрані виключно лиш сьвітскі люди. Они покликують ся на то, що такі постанови суть в Швайцариї, в Анґлїї а навіть в Іспанії. Дальше хотять они домагати ся, щоби від вибору були виключені всї президенти, члени ради завідуючої і директори зелїзниць і товариств акцийних а то длятого, що того рода люди роблять інтереси з державою.

В парляментарних кругах носять ся також з гадкою, чи не треба би зробити зміни в §. 8 закона о делеґациях. Доси вибирано делеґатів не з цїлої палати, але зпоможи послів поодиноких країв коронних. Закон о делеґациях установляє, кілько делеґатів припадає на поодинокі краї коронні. Коли же реформа виборча робить зміни в числї мандатів, які мають припасти поодиноким краям, то очевидно треба й наново установити, кілько має припасти делеґатів на поодинокий край.

Ґр. Апоній в розмові з одним нїмецким журналїстом о теперішній ситуациї на Угорщинї зазначив, що опозиция веде борбу средствами, котрі дїлають поволи але успішно. Опозиция приготовлена на то, що правительство ужиє всяких средств, щоби здушити свободу слова, отже буде не допускати до свободи зборів і праси та буде лучити ся зі социяльною демокрациєю. — Що до справи войскової, то на думку ґр. Апонія було би найлїпше, як би сеї справи зовсїм не порушувано; ся справа могла стояти ще кілька лїт так, як стояла доси. Однак в справі войсковій правительство само спровокувало опозицию а іменно як кабінет Селя так і кабінет Тіши, котрі жадали більших жертв в людях. — Що до справи господарскої, то ґр. Апоній зазначив, що Угорщина бажає станути о власних силах і зробити раз конець поглядови, мов би Угорщина була лиш кольонією для Австриї.

Сербский посол Вуїч подав оногди вечером свому правительству до відомости відповідь віденьского кабінету на сербску ноту, котрою кабінет Стояновича обовязав ся формально перевести в унїйнім договорі з Болгариєю такі зміни, які предкладає Австро-Угорщина. Відповідь віденьского кабінету приймає до відомости сю заяву білградского правительсва; она подає рівночасно також услівя, під якими може бути заключена провізорична угода торговельна. Тоті услівя були вже предметом наради виділу клюбу правительственної партиї, котрий постановив предложити скупштинї, щоби она уповажнила правительство з Австро-Угорщиною провізорию на основі дотеперішної тарифи і забезпеченого вивозу худоби.

З Гаммерфорс у Фінляндиї доносять, що на тамошнім двірци арештовано дві особи, котрі брали участь в ограбленю банку державного в Гельзінґфорсї. Підчас коли у них роблено ревізию, один з них виймив револьвер і стрілив кілька разів та ранив трох полицианів. Відтак втік, стріляючи безнастанно, причім зранив ще три особи. Опісля удало ся єму дістати ся на коритар, де забарикадував ся, вибив вікно і промовив по росийски до товпи, заявляючи, що єсть социяльним демократом і просить о поміч. Товпа почала домагати ся єго увільненя а полїция завізвала на поміч сторожу пожарну і арештувала сїм людий.

Велику сензацию викликує в цїлій Росиї процес поручника Шмідта з корабля „Потемкін". Розправа виказала, що чутка, мовби Шмідт намавляв до революциї і основаня Перекопскої републики, була чисто видумана. Так само неправдою було, що він відгрожував ся офіцирам, що каже їх повісити. Богато сьвідків зізнало, що Шмідт був противний проливови крови. На засїданю делеґатів залог корабельних і відділів піхоти Шмідт сказав, що Росиї не потреба бунтів, лиш народної репрезентациї і треба конче, щоби єї поклицало не мінїстерство, лиш конституанта, вибрана на основі загального голосованя. В суді виголосив Шмідт бесїду, котра зробила глубоке враженє на всїх присутних. Він говорив з одушевленєм і сказав, що готов умерти за ідею, за котру боров ся, але против того, мов би стремів до власти і проливу крови, мусить запротестувати. В Очакові, де відбуває ся процес, всї жителї уважають Шмідта за героя, за чоловіка якогось сьвятого а товпа паде перед ним на колїна. Підчас процесу дістав був Шмідт якогось атаку нервового і з криком впав на землю; єго відведено опісля до иншої комнати. По скінченій розправі прокуратор зажадав вироку смерти для Шмідта, всїх студентів і половини обжалованих. Шмідт заявив тоді, що готов умерти, бо вірить у відродженє росийского народу. Єго ідеалом свобода вітчини.

Вість о якійсь революциї в Пекінї єсть що найменше дуже пересадна, коли таки не зовсїм неправдива. Здаєсь ся, що деяким европейским „цивілїзаторам" забагає ся дуже якихсь непокоїв в Хінї, щоби опісля мати знов добру нагоду ширити свою культуру забиранєм чужих земель та загарбуванєм чужого майна. Вість о якійсь революциї не потвердила ся доси, але зато бюро Ляфана принесло вість, що в Пекінї помера хіньска цїсарева. Чи она дійстно померла, чи померла природною смертию, чи може хтось єї убив, сего всего доси не знати. Хіньске посольство у Відни не одержало доси нїякої вісти о якійсь подібній подїї від свого правительства, а хіньский посол каже, що-що небудь сталось би в єго вітчинї, то він одержав би повідомленє о так важних подіях в своїй вітчинї бодай від котрогось з високих достойників, з котрими жиє в дружбі. Він із особистих, субєктивних і обєктивних причин не вірить в ту вість, яка наспіла з Гонконґ.

носила на своїм тїлї немов би часть самої себе, цїнні рисунки і пляни, над якими так дуже трудила ся; она бачила вже в души той день, коли тїнь живої смерти не буде стояти перед нею, коли анґлїйский дім прийме єї до себе, анґлїйскі руки охоронять єї перед кождою небезпечностию і єї дорогий брат буде коло неї Задля него постановила она іти дальше по дорозї, яку вибрала, задля него не думала на небезпечність, задля него придавить чувства, які в нїй обудили ся в часї зими. Она не сьміла признати ся перед собою, що ті чувства означали любов до чоловіка, котрого край она зрадила і з котрого честию грала ся. Старала ся забути на него; она була так довго самітна в чужім краю, що могла видержати ще і той короткий час свого побуту, який їй лишав ся.

Всї ті гадки прийшли їй в хвили пробудженя, коли сидїла в своїм великім фотели і приглядала ся ріжним образам сьвітла і тїний на стїнах і підлозї та прислухувала ся ломотови леду, що в наслїдок теплоти в послїдних днях лютого утратив вже своє володїнє над морем. Єї комната лежала в півнїчнім крилї ґубернаторского будинку і виходила поза укріпленя, так що коли молода дівчина встала і відсунула заслони вікна, представив ся єї очам величавий вид ледового поля, з котрого щілин витрискувала вода мов з водограїв і ясніла пречудно найріжнороднїйшими красками, коли на неї упали проміні місяця. Понуро і грізно здоймали ся над тріскаючим ледом форти і батериї півнїчного каналу. Мариянна пригадала собі на довгі лїтні днї, які проводила з капітаном Павлом в тих грізних сталевих укріпленях; пригадала собі також, як она ходила по валах, аби відміряти їх довжину, як вивчила ся штуки стріляня з армат і як нотайки в тій самій комнатї списувала відповідь на питаня своїх анґлїйских приятелїв, аби в той спосіб придбати безжурну, независиму будучність для себе і свого брата.

Нинї всї ті споминий змішали ся з якимсь невитолкованим смутком. Згадала масковий баль на ледї — вже три місяцї минули від того часу — і слова любови, які тоді учула. Туга і якась слабість, яку відчувала, викликали в нїй чувства повного опущеня, а до того прилучав ся страх, страх — она сама не знала перед чим — крім того всього ще страшна гадка, що єї стережуть, що очи, яких она сама не могла бачити, слїдять єї навіть в єї власній комнатї, та чувство, що коло неї стоїть мужчина і потребує лиш простягнути свою руку, аби діткнути єї руки.

Страх таких уяв стинав кров в єї жилах. Она підійшла непевним кроком до стола і засьвітила сьвітло. Але лямпа показала їй пусту комнату; она була в нїй сама. Тепер розсьміяла ся зі свого страху і старала ся забути, як вже сотки разів забувала о тім, від коли була в Кронштадтї.

Викликана сьвітлом ясність в комнатї скоро допомагала їй до того. Рука, яку она поклала на своїм бючім ся серци, опала і Мариянна побігла до дверий, отворила їх і виглянула в великий коридор півнїчного крила. Далекий сьміх, перериваний срібними голосами єї вихованиць, щебет які до неї не вискачапе пи тане, але в коридорі самім володїла тишина ночи. Весело вернула она до своєї комнати, до теплої печи і до приємної свободи. Кинула оком в зеркало, відтак приглянула ся з любовю фотоґрафії малого Ришарда, що стояла на комоді в рамцях, поправила на собі одїж, пригладила волосє і стояла відтак хвилю, думаючи і ставлячи собі питанє: Чи він нинї вечером прийде? Она знала, що єї дожидають в мешканю ґенерала. Дїти, як все, будуть сидїти по єї правій і лївій сторонї з руками схрещеними. Ґенерал, оперти й в фотели, буде глядїти на неї, а відтак єї просити, аби засьпівала яку хорошу пісню. Може бути, що й капітан Павло прилучить ся до них, коли єму час позволить і він лишить ся ще в комнатї, коли Николай Стефанович вже вийде, а тоді коли не словами, то поглядом пригадає їй той вечер, коли перед нею вилив свої чувства, а она не боронила єму цїлувати себе в чоло.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 2-го марта 1906.

— **Є. В. Цїсар** уділив з своїх приватних фондів громадї Кимир, перемишляньского повіта, на докінчене будови церкви запомогу в квотї 150 корон.

— **В справі підвод для войска.** Міністерство краевої оборони оповістило розпоряджене в справі достави живности войсковими властями для візників підвод. Наслїдком того мають войскові власти доставляти підводам, занятим цїлий день, на жадане їх візників поживу для них та їх коний, а то хлїба, иншої страви і паші, але за відповідною заплатою і то лише в такім разї, коли ествуючі засоби уможливляють видане дотичних порций. Заплату за ті средства поживи належить установляти у висотї власних коштів войскової власти. Міністерство краевої оборони надіє ся, що то заряджене улекшить господарям доставу підвод для войска.

— **Дрібні вісти.** Рух поїздів на шляху Лупків-Тісна застановлено з причини снїжних заметий на 2 до 3 дни. — В фабрицї ваґонів в Вацові на Угорщинї вибух страйк в наслїдок видаленя кількох робітників. Заряд загрозив замкненєм фабрики на шість тижднїв, коли робітники будуть упирати ся при своїх жаданях.

— **Репертуар руского театру у Львові.** (Саля Jad Charuzim, улиця Бернштайна). В суботу дня 3-го марта „На днї“, сцени з житя в 4-ох діях М. Горкого. — В недїлю дня 4-го марта „Чорноморцї“, музика М. Лисенка. Виступ п-нї Заньковецкої. — Початок представлень о $7\frac{1}{2}$ год. вечер. — Абонамент: першорядний на 6 вистав 15 К, другорядний на 6 вистав 10 К.

— **Заходом філїї руского товариства педаґоґічного в Дрогобичи** відбуде ся дня 4 марта с. р. о 4-ій годинї по полудни в комнатї „Руского Касина“ відчит ц. М. Кондрата з поля строгої фільозофії на тему „О доконечній потребі й можности метафізики яко науки“. Дохід призначений на удержане руської жіночої семинариї у Львові.

— **Новий промисл.** 30-лїтний жид з Одеси, Авраам Бриньский, забрав перед місяцем підступно Хаї Розенблїт, замешкалій в Кракові, еї 5-лїтного сина, Шмуля, для ориґінального визиску. Іменно Бриньский обвозить малого хлопця, хорого при тім на очи, по ріжних містах і місточках краю і представляє его яко жертву жидівских погромів і сироту, котрого цїлу численну родину вирізали „чорні сотнї“. За Бриньским, котрий тепер має бути аж під Віднем, вислано стежні листи.

— **Пора розпусти.** Львівска полїция арештувала оногди Марию Косиньску, вдовицю по підурядничку, котра в своїм мешканю улекшувала сходини ріжним молодим людям, обоїх полів. В хвили арештованя Косиньскої, застано в еї мешканю дві женщини: одну замужну з провінциї і одну львівску швачку. Косиньску замкнено поки що в полїцийних арештах.

— **Намірене самоубийство.** На стацию ратункову зголосила ся передвчера по полудни Єлена Л., модиярка, заявляючи, що в намірі самоубийчім напила ся розпущеного фосфору. Лїкар переполокав її жолудок і Л. відійшла до дому. Причина самоубийчого наміру незвістна.

— **Множество нещастних пригод** лучило ся в часї торжественного в'їзду невістки другого сина цїсаря Вільгельма, кн. Айтля Фридриха, до Берлина. Взагалї упало жертвою тих нещастних пригод 130 осіб, з котрих значне число треба було перевезти до шпиталїв. Богато осіб потерпіло потрясене мозку. Случаїв зломаня ніг і рук було 14.

— **Голод в Япанї.** Кореспонденти англїйских часописий в Япанї надсилають чимраз страшнїйші описи голодового нещастя, що нищить япаньске населенє, найсильнїйше в північних провінциях: Івате, Міяґі і Фукушіма. Ті провінциї, що бувають звичайно шпихлїрем цїлої держави, в сїм роцї не продукують нїчого на вивіз. Комісия, вислана з Токіо, увірилась, що пр. в провінциї Міяґі, де живе 900.000 мешканцїв, третя часть не має навіть таких засобів, щоби удержати ся при житю і мусить згинути, як не дістане помочи. Збір рижу дав лише 12% пересїчного збору, а що для шовківниць рік був також некористний, мешканцї не мають грошевих средств на закупно збіжа і рижу. В однім повітї, що числить 80 тисяч голов, 18 тисяч хорує на голодову горячку. В провінциї Івате хорує 100 тисяч людий. В провінциї Фукушіма 65 прц. піль не дало нїякого жнива, хорує там 200 тисяч людий. Умираючі з голоду живлять ся арікою, редьквою, корою з лїсних дерев, а здобуте мірки оріхів уходить за щасте для цїлої родини. Правительство позволило голодним збирати ту „поживу“ в державних лїсах. Школи позамикані, щоби дїти могли помагати родичам в збираню їди. Однак положене ще погіршить ся, бо незабаром розпічнуть ся полеві роботи, а тодї нї оден селянин не буде хотів заробляти при будові публичних доріг, розпочатих правительством і скорше упаде з голоду та знесиленя, а не занедбає управи власного кусника землї. Англїйскі кореспонденти пишуть, що япаньске правительство від давна предвиджувало нещасте і що се було одною з головних причин уступчивости япаньских повновластників при переговорах в Портсмавт.

— **Снїжна лявина** засипала в ночи з 26 на 27 лютого зелїзничий шлях недалеко граничної стациї в Сянках нової зелїзницї Львів-Самбір-Ужок. Особовий поїзд, що відійшов около 8-ої години вечером з Самбора на Сянки до Угорщини, в'їхав в згадану снїжну лявину, внаслїдок чого всї особові вози вискочили із шин. Подорожних було, на щасте, дуже мало і нїхто не потерпів ушкодженя. Поїзд, вискочивши із шин, посунув ся кількадесять метрів по снїгу і станув, а подорожні наляканї тим, що стало ся і бродячи по пояс в снїгу, пересїли ся до службового ваґона, зараз за машиною, котрий удержав ся ще на шинах. Зараз вислано із Сянок льокомотиву на поміч і відставлено подорожних пізною ночию до Сянок, почім розпочало ся відкопуване засипаних і вискочивших із шин особових возів.

Вулькан Мон Пелє на острові Мартинїцї, причина страшної катастрофи в р. 1902, знов ожив ся і викидає камінє. Серед доохрестних мешканцїв настала панїка, особливо, що вулькан почав вибухати несподївано і зараз 5 осіб убив камінєм. Перед вибухом було сильне землетрясенє, котре обіймило Мартинїку, Сен Венсен, Ґвадалюпу, Ст. Люку і Домінїку.

Телеґрами.

Нижнів 2 марта. Вчера відбув ся в Лядскім похорон 3 убитих в стичцї з войском в присутности старости з Бучача, радника Бернацкого. Лїкар повітовий зарядив віддане 3 ранених в опіку шпитальну. В Лядскім і Нижневі панує повний спокій. Комісия судова урядує.

Деоречия 2 марта. Конґреґация комітету ухвалила 61 голосами против 44, щоби добровільно плачені податки приймати і видавати також тих рекрутів, що зголосять ся добровільно.

Льондон 2 марта. Бюро Райтера доносить, що король анґлїйский Едвард і німецкий цїсар Вільгельм з'їдуть ся небавком десь на мори або в якійсь пристанї (на перепросини — *Ред.*)

Альґесірас 2 марта. (Аґ. Гаваса). Комісия згодила ся на проєкт орґанїзациї банку марокканьского з виїмкою трох точок, що до котрих не можна було доси осягнути порозуміня.

Київ 2 марта. Громада поважних представителїв польскої суспільности на Волини, Подїлю і Українї приступила до зорґанїзованя польскої партиї на Руси. Орґанїзацийне віче партиї відбуде ся в Києві дня 7 марта.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави руської, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Залїщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави руської
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Залїщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·35	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Залїщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави руської
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Залїщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білєти їзди як і всякі иньші білєти, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Филії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).